

॥ अमृतनादोपनिषत् ॥

|| amṛtanādopanīṣat ||

Informazioni:

Titolo: Amritanada Upanishad

Nome file: amritanada_upanishad

Categoria: Upanishhat, Svava, Devii, Annapurna

Locazione: <http://www.culturavedica.org/sanskrito-sanskrit>

Autore: Tradizione vedica

Linguaggio: Sanscrito

Soggetto: Filosofia/Religione/Induismo

Traslitterazione: <http://www.culturavedica.org>

Correzione: <http://www.culturavedica.org>

Descrizione: 21 di 108, Krishna-Yajur-Veda, Yoga Upanishad

Ultima revisione: 11 maggio 2018

Accesso: http://www.culturavedica.org/pdf/amritanada_upanishad

Mail: info@culturavedica.org

Font: Sanskrit 2003

Testo editabile disponibile: info@culturavedica.org

© Quest'opera è stata digitalizzata e messa a disposizione da "CulturaVedica", può essere usata per la ricerca e lo studio personale. Non può essere usata (senza permesso) per scopo promozionale o commerciale.

Aiutate a mantenere il rispetto e lo spirito del sito.

॥ अमृतनादोपनिषत् ॥

अमृतनादोपनिषत्प्रतिपाद्यं पराक्षरम् ।
त्रैपदानन्दसाम्राज्यं हृदि मे भातु सन्ततम् ॥
ॐ सह नाववतु ।
सह नौ भुनक्तु ।
सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
शास्त्राण्यधीत्य मेधावी अभ्यस्य च पुनः पुनः ।
परमं ब्रह्म विज्ञाय उल्कावत्तान्यथोत्सुजेत् ॥१॥
ओङ्कारं रथमारुह्य विष्णुं कृत्वाथ सारथिम् ।
ब्रह्मलोकपदान्वेषी रुद्राराधनतत्परः ॥२॥
तावद्रथेन गन्तव्यं यावद्रथपथि स्थितः ।
स्थित्वा रथपथस्थानं रथमुत्सृज्य गच्छति ॥३॥
मात्रालिङ्गपदं त्यक्त्वा शब्दव्यञ्जनवर्जितम् ।
अस्वरेण मकारेण पदं सूक्ष्मं च गच्छति ॥४॥
शब्दादिविषयाः पञ्च मनश्चेवातिचञ्चलम् ।
चिन्तयेदात्मनो रश्मीन्प्रत्याहारः स उच्यते ॥५॥
प्रत्याहारस्तथा ध्यानं प्राणायामोऽथ धारणा ।
तर्कश्चैव समाधिश्च षडङ्गो योग उच्यते ॥६॥
यथा पर्वतधातूनां दहन्ते धमनान्मलाः ।
तथेन्द्रियकृता दोषा दहन्ते प्राणनिग्रहात् ॥७॥
प्राणायामैर्देहद्वेषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ।
प्रत्याहारेण संसर्गाद्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥८॥
किल्बिषं हि क्षयं नीत्वा रुचिरं चैव चिन्तयेत् ॥९॥
रुचिरं रेचकं चैव वायोराकर्षणं तथा ।
प्राणायामस्त्रयः प्रोक्ता रेचकपूरककुम्भकाः ॥१०॥
सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह ।
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥११॥
उत्क्षिप्य वायुमाकाशं शून्यं कृत्वा निरात्मकम् ।
शून्यभावेन युञ्जीयाद्रेचकस्येति लक्षणम् ॥१२॥
वक्त्रेणोत्पलनालेन तोयमाकर्षयेन्नरः ।
एवं वायुर्ग्रहीतव्यः पूरकस्येति लक्षणम् ॥१३॥
नोच्छ्वसेन्न च निश्वासेत् गात्राणि नैव चालयेत् ।
एवं भावं नियुञ्जीयात् कुम्भकस्येति लक्षणम् ॥१४॥
अन्धवत्पश्य रूपाणि शब्दं बधिरवत् शृणु ।
काष्ठवत्पश्य ते देहं प्रशान्तस्येति लक्षणम् ॥१५॥
मनः सङ्कल्पकं ध्यात्वा संक्षिप्यात्मनि बुद्धिमान् ।
धारयित्वा तथाऽऽत्मानं धारणा परिकीर्तिता ॥१६॥
आगमस्याविरोधेन उह्नं तर्क उच्यते ।
समं मन्येत यं लब्ध्वा स समाधिः प्रकीर्तितः ॥१७॥
भूमिभागे समे रम्ये सर्वदोषविवर्जिते ।
कृत्वा मनोमयीं रक्षां जप्त्वा चैवाथ मण्डले ॥१८॥
पद्मकं स्वस्तिकं वापि भद्रासनमथापि वा ।
बद्धा योगासनं सम्यगुत्तराभिमुखः स्थितः ॥१९॥
नासिकापुटमङ्गुल्या पिधायैकेन मारुतम् ।
आकृष्य धारयेदग्निं शब्दमेवाभिचिन्तयेत् ॥२०॥
ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ओमित्येकेन रेचयेत् ।
दिव्यमन्त्रेण बहुशः कुर्यादात्ममलच्युतिम् ॥२१॥
पश्चाच्चायीत पूर्वोक्तक्रमशो मन्त्रविद्वुषः ।
स्थूलातिस्थूलमात्रायं नाभेरूर्ध्वरूपक्रमः ॥२२॥
तिर्यगूर्ध्वमधो दृष्टिं विहाय च महामतिः ।
स्थिरस्थायी विनिष्कम्पः सदा योगं समभ्यसेत् ॥२३॥
तालमात्राविनिष्कम्पो धारणायोजनं तथा ।

॥ amṛtanādopaniṣat ॥

amṛtanādopaniṣatpratipādyam parākṣaram |
traipadānandasāmrajyam hr̥di me bhātu santatam ||
oṃ saha nāvavatu |
saha nau bhunaktu |
saha vīryam karavāvahai |
tejasvināvadhītamastu mā vidviṣāvahai ||
oṃ śāntiḥ śāntiḥ śāntiḥ ||
śāstrānyadhītya medhāvī abhyasya ca punaḥ punaḥ |
paramaṁ brahma vijñāya ulkāvatānyathotsr̥jet ||1||
oṅkāraṁ rathamāruhya viṣṇuṁ kṛtvātha sārathim |
brahmalokapadānveṣī rudrārādhanatatparaḥ ||2||
tāvadrathena gantavyaṁ yāvadrathapathi sthitaḥ |
sthitvā rathapathasthānaṁ rathamutsr̥jya gacchati ||3||
mātrāliṅgapadaṁ tyaktvā śabdavyañjanavarjitam |
asvareṇa makāreṇa padaṁ sūkṣmaṁ ca gacchati ||4||
śabdādiviṣayāḥ pañca manaścaivāticañcalam |
cintayedātmano raśmīnpratyaḥāraḥ sa ucyate ||5||
pratyāhārastathā dhyānaṁ prāṇāyāmo'tha dhāraṇā |
tarkaścaiva samādhiśca ṣaḍaṅgo yoga ucyate ||6||
yathā parvatadhātūnāṁ dahyante dhamanānmalāḥ |
tathendriyakṛtā doṣā dahyante prāṇanigrahāt ||7||
prāṇāyāmairdehadvेषान्धारणाभिश्च kilbiṣam |
pratyāhāreṇa saṁsargāddhyānenāniśvarāṅguṇān ||8||
kilbiṣam hi kṣayaṁ nītvā ruciraṁ caiva cintayet ||9||
ruciraṁ recakaṁ caiva vāyorākarṣaṇam tathā |
prāṇāyāmastrayaḥ proktā recapūrakakumbhakāḥ ||10||
savyāhṛtiṁ sapraṇavāṁ gāyatrīṁ śirasā saha |
triḥ paṭhedāyataprāṇaḥ prāṇāyāmaḥ sa ucyate ||11||
utkṣipya vāyumaśāśaṁ śūnyaṁ kṛtvā nirātmakam |
śūnyaabhāvena yuñjīyādrecakasyeti lakṣaṇam ||12||
vaktreṇotpalanālena toyamākarṣayennaraḥ |
evaṁ vāyurgrahītavyaḥ pūrakasyeti lakṣaṇam ||13||
nocchvasenna ca niśvāset gātrāṇi naiva cālayet |
evaṁ bhāvaṁ niyuñjīyāt kumbhakasyeti lakṣaṇam ||14||
andhavatpāśya rūpāṇi śabdaṁ badhiravat śṛṇu |
kāṣṭhavatpāśya te dehaṁ praśāntasyeti lakṣaṇam ||15||
manaḥ saṅkalpakam dhyātvā saṁkṣipyātmani buddhimān |
dhārayitvā tathā'tmānaṁ dhāraṇā parikīrtita ||16||
āgamasyāvirodhena ūhanaṁ tarka ucyate |
samaṁ manyeta yaṁ labdhvā sa samādhiḥ prakīrtitaḥ ||17||
bhūmibhāge same ramye sarvadoṣavivarjite |
kṛtvā manomayīṁ rakṣāṁ japtvā caivātha maṇḍale ||18||
padmakam svastikam vāpi bhadraśanamathāpi vā |
baddhvā yogāsanam samyaguttarābhimukhaḥ sthitaḥ ||19||
nāsikāpuṭamaṅgulyā pidhāyāikena mārutam |
ākṛṣya dhārayedagniṁ śabdamevābhicintayet ||20||
omityekākṣaram brahma omityekena recayet |
divyamantreṇa bahuśaḥ kuryādātmmalacyutim ||21||
paścāddhyāyīta pūrvoktakramaśo mantravidbudhaḥ |
sthūlātisthūlamātrāyaṁ nābherūrdhvarupakramaḥ ||22||
tiryaḡurdhvamadho dṛṣṭiṁ vihāya ca mahāmatiḥ |
sthirasthāyī viniṣkampaḥ sadā yogaṁ samabhyaset ||23||
tālamātrāviniṣkampo dhāraṇāyojanaṁ tathā |

द्वादशमात्रो योगस्तु कालतो नियमः स्मृतः ॥२४॥
 अघोषमव्यञ्जनमस्वरं च अकण्ठतालवोष्ठमनासिकं च ।
 अरेफजातमुभयोष्मवर्जितं यदक्षरं न क्षरते कदाचित् ॥२५॥
 येनासौ पश्यते मार्गं प्राणस्तेन हि गच्छति ।
 अतस्तमभ्यसेन्नित्यं सन्मार्गगमनाय वै ॥२६॥
 हृद्धारं वायुद्धारं च मूर्धद्धारमतः परम् ।
 मोक्षद्धारं बिलं चैव सुषिरं मण्डलं विदुः ॥२७॥
 भयं क्रोधमथालस्यमतिस्वप्नातिजागरम् ।
 अत्याहरमनाहरं नित्यं योगी विवर्जयेत् ॥२८॥
 अनेन विधिना सम्यङ्गित्यमभ्यसतः क्रमात् ।
 स्वयमुत्पद्यते ज्ञानं त्रिभिर्मासैर्न संशयः ॥२९॥
 चतुर्भिः पश्यते देवान्यञ्चभिस्तुल्यविक्रमः ।
 इच्छयाप्नोति कैवल्यं षष्ठे मासि न संशयः ॥३०॥
 पार्थिवः पञ्चमात्रस्तु चतुर्मात्राणि वारुणः ।
 आग्नेयस्तु त्रिमात्रोऽसौ वायव्यस्तु द्विमात्रकः ॥३१॥
 एकमात्रस्तथाकाशो ह्यर्धमात्रं तु चिन्तयेत् ।
 सिद्धिं कृत्वा तु मनसा चिन्तयेदात्मनात्मनि ॥३२॥
 त्रिंशत्परवाङ्गुलः प्राणो यत्र प्राणः प्रतिष्ठितः ।
 एष प्राण इति ख्यातो बाह्यप्राणस्य गोचरः ॥३३॥
 अशीतिश्च शतं चैव सहस्राणि त्रयोदश ।
 लक्षश्रेकोननिःश्वास अहोरात्रप्रमाणतः ॥३४॥
 प्राण आद्यो हृदिस्थाने अपानस्तु पुनर्गुदे ।
 समानो नाभिदेशे तु उदानः कण्ठमाश्रितः ॥३५॥
 व्यानः सर्वेषु चाङ्गेषु सदा व्यावृत्तु तिष्ठति ।
 अथ वर्णास्तु पञ्चानां प्राणादीनामनुक्रमात् ॥३६॥
 रक्तवर्णो मणिप्रख्यः प्राणो वायुः प्रकीर्तितः ।
 अपानस्तस्य मध्ये तु इन्द्रगोपसमप्रभः ॥३७॥
 समानस्तु द्वयोर्मध्ये गोक्षीरधवलप्रभः ।
 आपाण्डर उदानश्च व्यानो ह्यर्चिस्समप्रभः ॥३८॥
 यस्येदं मण्डलं भित्वा मारुतो याति मूर्धनि ।
 यत्र तत्र त्रियेद्वापि न स भूयोऽविजायते ।
 न स भूयोऽभिजायत इत्युपनिषत् ॥३९॥
 ॐ सह नाववत्विति शान्तिः ॥
 ॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय अमृतनादोपनिषत्समाप्ता ॥

dvādaśamātro yogastu kālato niyamaḥ smṛtaḥ ||24||
 aghoṣamavyañjanamasvaraṃ ca akaṅṭhatālvoṣṭhamanāsikaṃ ca |
 arephajātamubhayoṣmavarjitaṃ yadaḥṣaraṃ na kṣarate kadācit ||25||
 yenāsau paśyate mārgaṃ prāṇastena hi gacchati |
 atastamabhyasennityaṃ sanmārgagamanāya vai ||26||
 hr̥ddvāraṃ vāyudvāraṃ ca mūrdhadvāramataḥ param |
 mokṣadvāraṃ bilaṃ caiva suṣiraṃ maṅḍalaṃ viduḥ ||27||
 bhayaṃ krodhamathālasyamatisvapnātijāgaram |
 atyāharamanāharaṃ nityaṃ yogī vivarjayet ||28||
 anena vidhinā samyaṅgityamabhyasataḥ kramāt |
 svayamutpadyate jñānaṃ tribhirmāsairna saṃśayaḥ ||29||
 caturbhiḥ paśyate devānypañcabhistulyavikramaḥ |
 icchayāpnoti kaivalyaṃ ṣaṣṭhe māsi na saṃśayaḥ ||30||
 pāṛthivaḥ pañcamātrastu caturmātrāṇi vāruṇaḥ |
 āgneyastu trimātro:'sau vāyavyastu dvimātrakaḥ ||31||
 ekamātrastathākāśo hyardhamātraṃ tu cintayet |
 siddhiṃ kṛtvā tu manasā cintayedātmanātmani ||32||
 triṃśatparvāṅgulaḥ prāṇo yatra prāṇaḥ pratiṣṭhitaḥ |
 eṣa prāṇa iti khyāto bāhyapraṇasya gocaraḥ ||33||
 aśītiśca śataṃ caiva sahasrāṇi trayodaśa |
 lakṣaścaikonaniḥśvāsa ahorātrapramāṇataḥ ||34||
 prāṇa ādya hr̥disthāne apānastu punargude |
 samāno nābhideśe tu udānaḥ kaṅṭhamāśritaḥ ||35||
 vyānaḥ sarveṣu cāṅgeṣu sadā vyāvṛtya tiṣṭhati |
 atha varṇāstu pañcānāṃ prāṇādīnāmanukramāt ||36||
 raktavarno maṇiprakhyaḥ prāṇo vāyuh prakīrtitaḥ |
 apānastasya madhye tu indragopasamaprabhaḥ ||37||
 samānastu dvayormadhye gokṣīradhavalaprabhaḥ |
 āpāṇḍara udānaśca vyāno hyarcissamaprabhaḥ ||38||
 yasyedaṃ maṅḍalaṃ bhityā māruto yāti mūrdhani |
 yatra tatra mriyedvāpi na sa bhūyo:'bijāyate |
 na sa bhūyo:'bhijāyata ityupaniṣat ||39||
 oṃ saha nāvavatviti śāntiḥ | |
 || iti kṛṣṇayajurvedīya amṛtanādopaniṣatsamāptā ||